

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. lapkričio 24 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Bendrijos prekių ženklo WESTERN GOLD paraiška — Ankstesni žodiniai nacionaliniai, Bendrijos ir tarptautinis prekių ženklai „WeserGold“, „Wesergold“ ir WESERGOLD — Santykinis atmetimo pagrindas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Sprendimas dėl apeliacijos — Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalis — Pareiga motyvuoti — Teisė būti išklausytam — Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnis“

Byloje T-278/10 RENV

riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (anksčiau – *Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG*), įsteigta Rintelne (Vokietija), atstovaujama advokatų T. Melchert, P. Goldenbaum ir I. Rohr,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), iš pradžių atstovaujama A. Pohlmann, vėliau – S. Hanne,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Lidl Stiftung & Co. KG, įsteigta Nekarzulme (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Marx ir M. Wolter,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2010 m. kovo 24 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 770/2009-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG* ir *Lidl Stiftung & Co. KG*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise,

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 15 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2006 m. rugpjūčio 23 d. įstojusi į bylą šalis *Lidl Stiftung & Co. KG*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), [kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)], pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo WESTERN GOLD.
- 3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 33 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Svaigieji gėrimai, ypač viskis“.
- 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2007 m. sausio 22 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 3/2007.
- 5 2007 m. kovo 14 d. *Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG*, kurios teises perėmė ieškovė *riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis), pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.
- 6 Protestas grindžiamas įvairiais ankstesniais prekių ženklais.
- 7 Pirmasis ankstesnis prekių ženklas, kuriuo remtasi, buvo žodinis Bendrijos prekių ženklas „WeserGold“, kurio paraiška pateikta 2003 m. sausio 3 d. ir kuris 2005 m. kovo 2 d. įregistruotas Nr. 2994739 29, 31 ir 32 klasių prekėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
  - 29 klasė: „Konservuoti, džiovinti ir virti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, tyrės; pieno produktai, įskaitant jogurto gėrimus, susidedančius daugiausiai iš jogurto, taip pat iš vaisių ar daržovių sulčių“,
  - 31 klasė: „Švieži vaisiai“,
  - 32 klasė: „Mineralinis ir gazuotas vanduo; kiti gaivieji gėrimai, įskaitant limonadus, sodos vandenį ir kolą; vaisių sultys, vaisių pagrindo gėrimai, daržovių sultys ir daržovių pagrindo gėrimai; sirupai ir kiti gėrimų gaminimo mišiniai“.
- 8 Antrasis ankstesnis prekių ženklas, kuriuo remtasi, buvo žodinis Vokietijos prekių ženklas „WeserGold“, kurio paraiška pateikta 2002 m. lapkričio 26 d. ir kuris 2003 m. vasario 27 d. įregistruotas Nr. 30257995 29, 31 ir 32 klasių prekėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
  - 29 klasė: „Konservuoti, džiovinti ir virti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, tyrės; pieno produktai, įskaitant jogurto gėrimus, susidedančius daugiausiai iš jogurto, taip pat iš vaisių ar daržovių sulčių“,
  - 31 klasė: „Švieži vaisiai“,

- 32 klasė: „Mineralinis ir gazuotas vanduo; kiti gaivieji gėrimai, įskaitant limonadus, sodos vandenį ir kolą; vaisių sultys, vaisių pagrindo gėrimai, daržovių sultys ir daržovių pagrindo gėrimai; sirupai ir kiti gėrimų gaminimo mišiniai“.
- 9 Trečiasis ankstesnis prekių ženklas, kuriuo remtasi, buvo žodinis tarptautinis prekių ženklas Nr. 801149 „Wesergold“, kurio paraiška pateikta 2003 m. kovo 13 d. ir kuris taikomas Čekijos Respublikoje, Danijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Vengrijoje, Austrijoje, Lenkijoje, Portugalijoje, Slovėnijoje, Švedijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Beniliukse 29, 31 ir 32 klasių prekėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
- 29 klasė: „Konservuoti, džiovinti ir virti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, tyrės; pieno produktai, įskaitant jogurto gėrimus, susidedančius daugiausiai iš jogurto, taip pat iš vaisių ar daržovių sulčių“,
  - 31 klasė: „Švieži vaisiai“,
  - 32 klasė: „Mineralinis ir gazuotas vanduo; kiti gaivieji gėrimai, įskaitant limonadus, sodos vandenį ir kolą; vaisių sultys, vaisių pagrindo gėrimai, daržovių sultys ir daržovių pagrindo gėrimai; sirupai ir kiti gėrimų gaminimo mišiniai“.
- 10 Ketvirtasis ankstesnis prekių ženklas, kuriuo remtasi, buvo žodinis Vokietijos prekių ženklas WESERGOLD, kurio paraiška pateikta 1970 m. birželio 12 d. ir kuris 1973 m. vasario 16 d. įregistruotas Nr. 902472 ir atnaujintas 2000 m. birželio 13 d., 32 klasės prekėms ir atitinka šį aprašymą: „Sidras, limonadai, mineralinis vanduo, gėrimo konsistencijos daržovių sultys, vaisių sultys“.
- 11 Penktasis ankstesnis prekių ženklas, kuriuo remtasi, buvo žodinis Lenkijos prekių ženklas WESERGOLD, kurio paraiška pateikta 1996 m. birželio 26 d. ir kuris 1999 m. gegužės 11 d. įregistruotas Nr. 161413 32 klasės prekėms ir atitinka šį aprašymą: „Mineralinis vanduo, šaltinio vanduo; geriamas vanduo, nealkoholiniai gėrimai; vaisių gėrimai, vaisių nektarai, vaisvandeniai, daržovių sultys, daržovių nektarai, gaivieji gėrimai, vaisių sulčių pagrindo gėrimai, limonadai, gazuoti gėrimai, mineralizuoti gėrimai, atšaldyta arbata, aromatizuotas mineralinis vanduo, mineralinis vanduo su vaisių sultimis – visi nurodyti gėrimai, kai jie yra dietiniai gaminiai, naudojami ne medicinos tikslais“.
- 12 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu.
- 13 2009 m. birželio 11 d. Protestų skyrius patenkino protestą ir atmetė Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką. Dėl su proceso ekonomija susijusių priežasčių nagrinėdamas protestą Protestų skyrius atsižvelgė tik į ankstesnį žodinį Bendrijos prekių ženklą, dėl kurio nereikėjo pateikti įrodymų apie jo naudojimą iš tikrųjų.
- 14 2009 m. liepos 13 d. įstojusi į bylą šalis, vadovaudamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, dėl Protestų skyriaus sprendimo pateikė VRDT apeliaciją.
- 15 2010 m. kovo 24 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją patenkino ir panaikino Protestų skyriaus sprendimą. Ji nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro plačioji Europos Sąjungos visuomenė. Prekės, kurioms skirtas prašomas prekių ženklas, priklauso 33 klasei, ir šios prekės „svaigieji gėrimai, ypač viskis“ nepanašios į ankstesniais prekių ženklais žymimas prekes, priklausančias 29 ir 31 klasėms (ginčijamo sprendimo 20 ir 21 punktai). Yra nedidelis panašumo tarp prekių, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą ir kurios priklauso 33 klasei, ir prekių, kurios žymimos ankstesniais prekių ženklais ir priklauso 32 klasei, laipsnis (ginčijamo sprendimo 22–28 punktai). Žymenys, dėl kurių kilo ginčas, vizualiu (ginčijamo sprendimo 33 punktas) ir fonetiniu (ginčijamo sprendimo 34 punktas) požiūriais panašūs vidutiniškai, tačiau konceptuali požiūriu skiriasi (ginčijamo sprendimo 35–37 punktai). Kalbant apie skiriamąjį

ankstesnių prekių ženklų požymį, pažymėtina, kad Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, kad jis kiek silpnesnis už vidutinį dėl žodžio „gold“, kurio skiriamasis požymis nedidelis (ginčijamo sprendimo 38–40 punktai). Galiausiai ji nurodė, kad palyginus visas nagrinėjamo atvejo aplinkybes vertinant galimybę supainioti paaiškėjo, kad nėra galimybės supainioti žymenų, dėl kurių kilo ginčas (ginčijamo sprendimo 41–47 punktai).

Procesas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme

- 16 Ieškovė pareiškė ieškinį (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. birželio 21 d.), kuriuo prašė panaikinti ginčijamą sprendimą remdamasi tuo, kad šiuo sprendimu buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas, 64 straipsnis ir 75 straipsnio antras sakiny, ir papildomai tuo, kad šiuo sprendimu buvo pažeistas šio reglamento 75 straipsnio pirmas sakiny.
- 17 2012 m. birželio 27 d. teismo posėdyje buvo išklaustytos šalių nuomonės ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 18 2012 m. rugsėjo 21 d. Sprendimu *Wesergold Getränkeindustrie / VRDT – Lidl Stiftung (WESTERN GOLD)* (T-278/10, Rink., toliau – Bendrojo Teismo sprendimas, EU:T:2012:459) Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, nurodė VRDT padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir priteisė iš jos ieškovės bylinėjimosi išlaidas, o įstojusiai į bylą šaliai nurodė padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Tam, kad priimtų tokį sprendimą, Bendrasis Teismas išnagrino pirmąjį ieškinio pagrindą, kuris buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, ir nepriėmė sprendimo dėl kitų trijų ieškinio pagrindų, kuriais rėmėsi ieškovė. Savo sprendimo 58 punkte konstatavęs, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nepaisant to, kad fonetiniu ir vizualiu požiūriais yra panašūs, vis dėlto iš esmės skiriasi, nes tarp jų yra didelių conceptualių skirtumų, minėto sprendimo 72, 82 ir 83 punktuose jis nepritarė Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši nusprendė, jog ieškovė nesirėmė ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu, kuris sustiprėjo dėl naudojimo, ir, padariusi tokią klaidą, neišnagrino potencialiai svarbaus veiksnio bendrai vertindama prašomo įregistruoti prekių ženklo supainiojimo su ankstesniais prekių ženklais galimybę; galiausiai, neatlikusi tokio nagrinėjimo, ji pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, todėl ginčijamas sprendimas turėjo būti panaikintas.
- 20 VRDT pateikė dėl Bendrojo Teismo sprendimo apeliacinį skundą (jį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. gruodžio 4 d.), kuriame Teisingumo Teismo prašė panaikinti šį sprendimą.
- 21 2014 m. sausio 23 d. Sprendimu *VRDT /riha WeserGold Getränke* (C-558/12 P, Rink., toliau – sprendimas dėl apeliacinio skundo, EU:C:2014:22) Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą.
- 22 Teisingumo Teismas konstatavo, kad Bendrojo Teismo sprendime buvo padaryta teisės klaida, susijusi su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimu, nes Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad dėl to, jog Apeliacinė taryba nenagrino dėl ankstesnių prekių ženklų naudojimo sustiprėjusio skiriamojo požymio klausimo, ginčijamas sprendimas turėjo būti panaikintas. Sprendimo dėl apeliacinio skundo 48 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad tokio kriterijaus analizė, kurią atliktų Apeliacinė taryba, neturi reikšmės norint įvertinti, ar egzistuoja galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, nes prieš tai Bendrasis Teismas konstatavo, kad nagrinėjami prekių ženklai, vertinami bendrai, skyrėsi, todėl atmesta bet kokia supainiojimo galimybė, o galimu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu, sustiprėjusiu dėl naudojimo, nebuvo įmanoma kompensuoti tokių prekių ženklų panašumo nebuvimo.

23 Sprendimo dėl apeliacinio skundo 61 punkte Teisingumo Teismas konstatavo:

„Atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas išnagrinėjo tik pirmąjį iš keturių pagrindų, kuriais *riha WeserGold Getränke* grindė savo ieškinį, Teisingumo Teismas mano, kad šioje bylos stadijoje negalima priimti sprendimo. Todėl bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui.“

24 Po to, kai buvo priimtas sprendimas dėl apeliacinio skundo, remiantis 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 118 straipsnio 1 dalimi byla paskirta Bendrojo Teismo antrajai kolegijai.

Procesas ir šalių reikalavimai po bylos grąžinimo

25 Bylos šalių buvo paprašyta pateikti pastabas pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 119 straipsnio 1 dalį. Ieškovė, VRDT ir įstojusi į bylą šalis pateikė savo pastabas per nustatytą terminą, t. y. atitinkamai 2014 m. balandžio 1 d., gegužės 8 d ir gegužės 14 d.

26 Savo pastabose ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš VRDT arba įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant dėl procedūros VRDT patirtas išlaidas.

27 Savo pastabose VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės su procesu Bendrajame Teisme (T-278/10 ir T-278/10 RENV) susijusias bylinėjimosi išlaidas ir su procesu Teisingumo Teisme (C-558/12 P) susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

28 Savo ieškinį ieškovė grindžia keturiais ieškinio pagrindais, susijusiais, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto, antra, šio reglamento 64 straipsnio, trečia, to paties reglamento 75 straipsnio antro sakinio ir, ketvirta, minėto reglamento 75 straipsnio pirmo sakinio pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo: Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo

29 Remdamasi sprendimu dėl apeliacinio skundo ieškovė teigia, kad argumentą, susijusį su dėl naudojimo sustiprėjusiu skiriamuoju požymiu, ir tokio skiriamojo požymio įtaką reikia įvertinti nagrinėjant žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualaus, fonetinio ir conceptualaus panašumo klausimą, o tokį nagrinėjimą turi atlikti Bendrasis Teismas, analizuodamas ankstesnių prekių ženklų dėl naudojimo sustiprėjusį skiriamąjį požymį; Bendrasis Teismas turi priimti sprendimą ir dėl viso ieškinio, kuriame išvardyti keturi pagrindai, ir jo nesaisto Bendrojo Teismo sprendimas.

30 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė iš esmės visų pirma teigia, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, panašūs vidutiniškai, o tai konstatuota ir Apeliacinės tarybos, ir Bendrojo Teismo sprendime. Ieškovė taip pat nurodo, kad šių žymenų conceptualūs skirtumai negali panaikinti nustatytų vizualių ir fonetinių panašumų. Galiausiai ieškovė ginčija nagrinėjamų prekių panašumo vertinimą, galimybės supainioti buvimo analizę ir ankstesnių prekių ženklų skiriamąjį požymį.

- 31 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad paprasčiausiai perskaičius Bendrojo Teismo sprendimą aišku, kad pastarasis, kaip tai teisingai nurodo VRDT ir įstojusi į bylą šalis, padarė išvadą, kurią įtvirtino savo sprendimo 58 punkte, pagal kurią, „nepaisant žymenų panašumo vizualiu ir fonetiniu požiūriu, vertinami bendrai jie [skyrėsi]“.
- 32 Be to, iš sprendimo dėl apeliacinio skundo matyti, kad Teisingumo Teismas panaikino Bendrojo Teismo sprendimą remdamasis tik tuo, kad pastarasis, nepaisydamas to, jog žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs, nepritarė Apeliacinei tarybai dėl to, kad ši neišnagrinėjo ankstesnio prekių ženklo dėl naudojimo sustiprėjusio skiriamojo požymio buvimo klausimo, nors prekių ženklai, vertinami bendrai, skyrėsi, taigi, nebuvo jokios supainiojimo galimybės. Iš to matyti, kad ankstesnių prekių ženklų dėl naudojimo sustiprėjusio skiriamojo požymio buvimo klausimą reikia nagrinėti tik tuo atveju, jeigu prieš tai konstatuojama, kad tokie žymenys ir, beje, atitinkamos prekės ir paslaugos yra panašūs, ir tai turi būti atliekama tik vertinant galimybės supainioti buvimą.
- 33 Iš tiesų sprendimo dėl apeliacinio skundo 48–50 punktuose nurodyta, kad:
- „48 Taip, t. y. nusprendęs, kad dėl to, jog Apeliacinė taryba neišanalizavo ankstesnių prekių ženklų skiriamojo požymio, sustiprėjusio dėl naudojimo, ginčijamas sprendimas yra niekinis, Bendrasis Teismas pareikalavo, kad Apeliacinė taryba nagrinėtų kriterijų, kuris neturėjo reikšmės norint įvertinti, ar egzistuoja galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Iš tiesų, kadangi prieš tai konstatuota, jog nagrinėjami prekių ženklai, vertinami bendrai, skyrėsi, atmeta bet kokia supainiojimo galimybė, o galimu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu, sustiprėjusiu dėl naudojimo, nebuvo įmanoma kompensuoti tokių prekių ženklų panašumo nebuvimo.
- 49 Tokiomis aplinkybėmis VRDT pagrįstai teigia, kad aiškinant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida.
- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nėra reikalo nagrinėti dviejų kitų apeliacinio skundo pagrindų, ir skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, kiek jame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba privalėjo nagrinėti dėl naudojimo sustiprėjusių ankstesnių prekių ženklų skiriamąjį požymį, ir remdamasis šiuo pagrindu ginčijamą sprendimą panaikino, nors prieš tai konstatavo, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs.“
- 34 Kadangi Bendrasis Teismas nusprendė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs ir kad tai reiškia, jog netenkinama viena iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sąlygų, atmetama bet kokia galimybė supainioti, kaip tai matyti iš sprendimo dėl apeliacinio skundo 48 punkto.
- 35 Taigi, ieškovė negali, kaip bando padaryti, ginčyti Bendrojo Teismo sprendime atliktos žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo analizės ir Bendrojo Teismo padarytos išvados, kuri, beje, visiškai nepaneigiama sprendime dėl apeliacinio skundo.
- 36 Iš tiesų, nors sprendimo dėl apeliacinio skundo rezoliucinėje dalyje nurodoma, kad Bendrojo Teismo sprendimas panaikinamas, bet neapibrėžiama tokio panaikinimo apimtis, tai nepanaikina reikalavimo sprendimo dėl apeliacinio skundo rezoliucinės dalies aiškinti atsižvelgiant į minėtame sprendime nurodytus motyvus.
- 37 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad užtikrintų sprendimo laikymąsi ir jį visiškai įvykdyti, institucija privalo atsižvelgti ne tik į sprendimo rezoliucinę dalį, bet ir į motyvus, kuriais remiantis priimta rezoliucinė dalis ir kurie yra būtinas sprendimo pagrindas, nes motyvai būtini, kad būtų tiksliai nustatyta rezoliucinėje dalyje išdėstyta sprendimo esmė. Būtent motyvai, pirma, tiksliai parodo nuostatą, kuri laikoma neteisėta, ir, antra, aiškiai atskleidžia priežastis, dėl kurių rezoliucinėje dalyje konstatuojamas jos neteisėtumas ir į kurias turi atsižvelgti atitinkama institucija, keisdama panaikintą

aktą (1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, Rink., EU:C:1988:199, 27 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 1997 m. gegužės 15 d. Sprendimo *TWD / Komisija*, C-355/95 P, Rink., EU:C:1997:241, 21 punktą ir 1999 m. spalio 7 d. Sprendimo *Irish Sugar / Komisija*, T-228/97, Rink., EU:T:1999:246, 17 punktą).

- 38 Reikia priminti, kad sprendimo dėl apeliacinio skundo 50 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad „skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, kiek jame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba privalėjo nagrinėti dėl naudojimo sustiprėjusį ankstesnių prekių ženklų skiriamąjį požymį, ir remdamasis šiuo pagrindu ginčijamą sprendimą panaikino, nors prieš tai konstatavo, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs“, o tai reiškia, kad Teisingumo Teismas nesiekė kelti klausimo dėl Bendrojo Teismo padarytų faktinėmis aplinkybėmis grindžiamų išvadų, kurios susijusios su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo analize ir kuriomis remdamasis Teisingumo Teismas pateikė savo pagrindimą.
- 39 Šis panaikinimo pagrindas nepaneigia remiantis faktinėmis aplinkybėmis padarytų išvadų, taigi, ieškinio pirmojo pagrindo analizė buvo baigta konstatavus, kad dėl naudojimo sustiprėjusio ankstesnių prekių ženklų skiriamojo požymio klausimo analizė neturi reikšmės, nes žymenys, dėl kurių kilo ginčas, skiriasi.
- 40 Tai patvirtinama ir sprendimo dėl apeliacinio skundo 48 punkte, kuriame Teisingumo Teismas nurodė: „kadangi prieš tai konstatuota, jog nagrinėjami prekių ženklai, vertinami bendrai, skyrėsi, atmesta bet kokia supainiojimo galimybė, o galimu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu, sustiprėjusiu dėl naudojimo, nebuvo įmanoma kompensuoti tokių prekių ženklų panašumo nebuvimą“.
- 41 Žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo analizę ir ypač jų skirtumą, kuri konstatavo Bendrasis Teismas, ieškovė ginčijo per procesą Teisingumo Teisme, ir tai matyti iš sprendimo dėl apeliacinio skundo 38 punkto, kuriame Teisingumo Teismas priminė, kad ieškovė manė, jog pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas, „nes Bendrojo Teismo vertinimas, kad nagrinėjami prekių ženklai nepanašūs, reiškė tarpinę išvadą, kurią dar reikėjo įvertinti atsakius į klausimą dėl ankstesnių prekių ženklų skiriamojo požymio“.
- 42 Nepritaręs ieškovės pozicijai ir panaikinęs Bendrojo Teismo sprendimą remdamasis tuo, kad dėl to, jog žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nebuvo panašūs, tai neišvengiamai reiškė, kad nebuvo galimybių supainioti, Teisingumo Teismas implicitiškai ir neišvengiamai pritarė Bendrojo Teismo atliktai analizei, kurią atlikus konstatuota, kad minėti žymenys buvo skirtingi.
- 43 Be to, klausimo dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo kelimas šioje stadijoje, nors Teisingumo Teismas nenurodo jokios klaidos, kurią šiuo atžvilgiu būtų padaręs Bendrasis Teismas, reikštų, viena vertus, kad bandoma suformuoti antrą Bendrojo Teismo kolegiją, kuri veiktų kaip apeliacinė pirmosios kolegijos instancija, ir, kita vertus, kad sprendimas dėl apeliacinio skundo netektų dalies savo privalomosios galios, nes panaikinimas negalėtų peržengti Teisingumo Teismo konstatuoto panaikinimo apimties ir būtų suteikta galimybė ginčyti faktines aplinkybes, todėl netektų prasmės motyvai, kuriais grindžiamas sprendimas dėl apeliacinio skundo.
- 44 Taigi, iš sprendimo dėl apeliacinio skundo matyti, kad vykstant šiam procesui Bendrasis Teismas turi, kaip tai matyti iš sprendimo dėl apeliacinio skundo 61 punkto, išnagrinėti antrąjį–ketvirtąjį ieškinio pagrindus, kuriais jame buvo remtasi vykstant pirmajam procesui.
- 45 Todėl reikia atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo: Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio pažeidimo

- 46 Ieškovė Apeliacinę tarybą iš esmės kaltina tuo, kad pastaroji tariamai pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnį, kai galimybę supainioti analizavo atsižvelgusi tik į Bendrijos prekių ženklą, įregistruotą Nr. 2994739. Jos nuomone, atsižvelgiant į tai, kad Protesto skyrius padarė išvadą, jog egzistuoja galimybė Bendrijos prekių ženklą supainioti su prašomu įregistruoti prekių ženklu, o Apeliacinė taryba nusprendė priešingai, t. y., kad nėra galimybės supainioti, pastaroji privalėjo grąžinti bylą Protestų skyriui arba išnagrinėti galimybės supainioti egzistavimo klausimą atsižvelgusi į visus ankstesnius prekių ženklus, kuriais buvo remiamasi, tačiau, priešingai, nei pasielgė, ji, neįvertinusi tokios galimybės atsižvelgdama į visus ankstesnius prekių ženklus, neturėjo padaryti išvados, kad nėra galimybės supainioti, ir neturėjo apsiriboti tik atsižvelgimu į vieną ankstesnį Bendrijos prekių ženklą.
- 47 Šiuo klausimu pažymėtina, jog iš ginčijamo sprendimo 16 punkto matyti, kad Apeliacinė taryba pateikė nurodą į „ankstesnius prekių ženklus“ ir rėmėsi „Europos Sąjungos įprastais vartotojais“, taip pat atsižvelgė į tai, kad ankstesni prekių ženklai visų pirma buvo Bendrijoje ir Vokietijoje įregistruotas prekių ženklas („WeserGold“, žr. šio sprendimo 7 ir 8 punktus), taip pat – tarptautinis prekių ženklas, kuris galiojo Čekijos Respublikoje, Danijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Vengrijoje, Austrijoje, Lenkijoje, Portugalijoje, Slovėnijoje, Švedijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Beniliukso šalyse („Wesergold“, žr. šio sprendimo 9 punktą), ir galiausiai Vokietijoje ir Lenkijoje registruoti prekių ženklai (WESERGOLD, žr. šio sprendimo 10 ir 11 punktus).
- 48 Ginčijamo sprendimo 23 punkte Apeliacinė taryba rėmėsi, pirma, Vokietijos vartotojais ir, antra, kitų valstybių narių vartotojais.
- 49 Kiek tai susiję su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, analize, Apeliacinė taryba atsižvelgė į visus ankstesnius prekių ženklus ir taip pabrėžė, kad analizė tikrąja to žodžio prasme buvo skirta jiems, o ne vien ankstesniam Bendrijos prekių ženklui, nepaisant to, kad ją atliekant buvo minimas ankstesnis prekių ženklas, o ne ankstesni prekių ženklai.
- 50 Ginčijamo sprendimo 31 punktą suformuluotas taip:
- „Ir ankstesnis, ir prašomas įregistruoti prekių ženklai yra žodiniai. Ankstesnį prekių ženklą sudaro devynios ir didžiosios, ir mažosios raidės arba didžiosios raidės yra žodžio viduryje, atitinkamai: „WeserGold“, „Wesergold“ ir WESERGOLD.“
- 51 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba vartoja terminą „ankstesnis prekių ženklas“ norėdama įvardyti visus prekių ženklus, ir tai matyti iš ginčijamo sprendimo 32 punkte padarytos išvados, kuriai lieka tik pritarti, pagal kurią „tai, kad (žodyje) pakaitomis naudojamos mažosios ir didžiosios raidės, neturi jokio poveikio žymenų palyginimui, nes Bendrasis Teismas iš principo laikosi pozicijos, kad žodinis prekių ženklas yra įprastu šriftu, be specifinio grafinio elemento parašytų raidžių ir žodžių junginys“.
- 52 Galiausiai vien perskaičius ginčijamo sprendimo 33, 36, 39 ir 40 punktus matyti, kad Apeliacinė taryba faktiškai rėmėsi „ankstesniais prekių ženklais“, o ne vienu Bendrijos prekių ženklu, ir minėto sprendimo 45 punkte net vėl nurodė, kad nagrinėjami žymenys yra WESTERN GOLD ir „WeserGold“, WESERGOLD arba „Wesergold“.
- 53 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad bet kuriuo atveju reikia atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo: Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antro sakinio pažeidimo

- 54 Pirma, ieškovė Apeliacinę tarybą iš esmės kaltina tuo, kad pastaroji jai iš anksto nepranešė apie savo ketinimą priimti sprendimą dėl visų ankstesnių prekių ženklų, kuriais buvo grindžiamas ir prieš prašomą įregistruoti prekių ženklą nukreiptas protestas.
- 55 Visų pirma reikia konstatuoti, kad ieškinio pagrindas, kuriame teigiama, kad ieškovei nebuvo pranešta apie tai, jog Apeliacinė taryba remsis visais ankstesniais prekių ženklais, prieštarauja antrajam ieškinio pagrindui, kuriame nurodyta, kad galimybė supainioti turėjo būti vertinama atsižvelgiant tik į ankstesnį Bendrijos prekių ženklą.
- 56 Dėl šio prieštaravimo ieškovei buvo pateiktas klausimas per teismo posėdį, tačiau ji nepateikė Bendrajam Teismui paaiškinimo dėl šių dviejų ieškinio pagrindų sąsajos ir jų suderinamumo.
- 57 Tai nurodžius reikia pabrėžti, kad iš teismo praktikos matyti, jog tarp įvairių VRDT padalinių, t. y. pirma, eksperto, Protestų skyriaus, Prekių ženklų administravimo ir Teisinio skyriaus, Anuliavimo skyriaus ir, antra, apeliacinių tarybų egzistuoja funkcinis tęstinumas (žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, Rink., EU:C:2007:162, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 58 Konkrečiai kalbant, šis funkcinis įvairių VRDT instancijų tęstinumas reiškia, kad tuo atveju, kai privalo persvarstyti VRDT padalinių, priimančių sprendimą kaip pirmoji instancija, sprendimus, apeliacinės tarybos savo sprendimą turi grįsti visomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, šalių nurodytomis per procedūrą padalinyje, kuris sprendimą priėmė kaip pirmoji instancija, arba per apeliacinę procedūrą [2006 m. liepos 11 d. Sprendimo *Caviar Anzali / VRDT – Novomarket (Asetra)*, T-252/04, Rink., EU:T:2006:199, 31 punktą]. Apskritai, kaip Teisingumo Teismas nurodė šio sprendimo 57 punkte minėtame Sprendime *VRDT / Kaul* (EU:C:2007:162, 56 ir 57 punktai), iš Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalies, pagal kurią, išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos, ir, tai darydama, gali „pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija [dėl kurio pateikta apeliacija], kompetencijai priklausančiais įgaliojimais“, matyti, kad tuo atveju, kai Apeliacinei tarybai pateikiama apeliacija, ji turi iš naujo iš esmės išnagrinėti joje pradėtą bylą tiek teisiniu, tiek faktiniu požiūriais [2010 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Claro / VRDT – Telefónica (Claro)*, T-225/09, EU:T:2010:169, 30 ir 31 punktai].
- 59 Iš to matyti, kad visi klausimai, kuriuos savo sprendime, dėl kurio pateikta apeliacija Apeliacinei tarybai, turėjo išnagrinėti žemesnė VRDT instancija, yra joje pradėtos bylos teisinių ir faktinių aplinkybių sudėtinė dalis, ir Apeliacinės tarybos sprendimo motyvai pateikiami atsižvelgus į visą šią informaciją, taigi ji turi kompetenciją ją nagrinėti. Tuo atveju, kai ankstesnių prekių ženklų panašumo klausimą būtina išnagrinėti siekiant nustatyti, ar yra galimybė supainioti, ir kai šalys pateikia pastabas Protestų skyriui, Apeliacinė taryba, laikantis funkcinio tęstinumo tarp įvairių VRDT instancijų taisyklės, buvo kompetentinga minėtą klausimą nagrinėti savo sprendime ir prirėmus padaryti dėl jo išvadą, kuri skirtųsi nuo Protestų skyriaus šiuo klausimu padarytos išvados. Taigi, net jeigu Protestų skyrius padarė išvadą, kad egzistuoja galimybė supainioti pasirėmus tik vienu ankstesniu prekių ženklų, pagal funkcinio tęstinumo taisyklę Apeliacinė taryba, turėjo, kaip ji ir padarė, išanalizuoti visus ankstesnius prekių ženklus, jeigu, nukrypdama nuo Protestų skyriaus sprendimo, manė, kad neegzistuoja jokia galimybė supainioti žymenų, dėl kurių kilo ginčas.
- 60 Be to, reikia konstatuoti, kad remiantis Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsniu negalima daryti išvados, kad Apeliacinė taryba privalo prašyti šalių pateikti su galimybe supainioti susijusias pastabas dėl kelių ankstesnių prekių ženklų, kai, kaip nagrinėjamu atveju, atliktą galimybės supainioti analizę Apeliacinė taryba grindžia ankstesniais prekių ženklais, į kuriuos Protestų skyrius neatsižvelgė, tačiau kuriais buvo galima teisėtai remtis siekiant pagrįsti protestą. Šiuo klausimu neginčijama, kad 2007 m. kovo 14 d. pranešime apie protestą ieškovė, grįsdama šį protestą, rėmėsi visais šio sprendimo 7–11 punktuose nurodytais ankstesniais prekių ženklais, ir kad motyvuose, kuriais grindė 2008 m. rugsėjo 26 d.

pranešimą apie protestą, aiškiai nurodė, kad egzistuoja visų ankstesnių prekių ženklų ir prašomo įregistruoti prekių ženklo supainiojimo galimybė [šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Lidl Stiftung / VRDT – Lactimilk (BELLRAM)*, T-237/11, Rink., EU:T:2013:11, 27 punktą].

- 61 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė turėjo galimybę ir Protestų skyriuje, ir Apeliacinėje taryboje remtis argumentais, susijusiais su tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir visų ankstesnių prekių ženklų tariamai egzistuojančia supainiojimo galimybe, tačiau pasirinko nepateikti konkrečių argumentų dėl kiekvieno ankstesnio prekių ženklo ir pirmenybę suteikė bendram, taigi, vienodam rėmimuisi ankstesniais prekių ženklais WESERGOLD (jos 2008 m. rugsėjo 26 d. pranešimo apie protestą 1 punktą), „Wesergold“ (minėto pranešimo apie protestą 3 punktą) ar „WeserGold“ (to paties pranešimo apie protestą 8 punktą). Iš tiesų neginčijama, kad 2009 m. gruodžio 22 d. laiške ieškovė nurodė argumentus, susijusius su apeliacija, kurią įstojusi į bylą šalis pateikė dėl Protestų skyriaus sprendimo, dėl galimybės ankstesnius prekių ženklus supainioti su prašomu įregistruoti prekių ženklo nebuvimo, ir patikslino, kad keliuose ankstesniuose prekių ženkuose, kuriais remtasi, buvo tas pats žodis „wesergold“ su panaudotomis didžiosiomis raidėmis „w“ ir „g“. Tačiau, kadangi protestas buvo grindžiamas visais šio sprendimo 7–11 punktuose nurodytais ankstesniais prekių ženklais, ir Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalį turėjo teisę analizuoti prašomo įregistruoti prekių ženklo ir visų šių ankstesnių prekių ženklų supainiojimo galimybės klausimą, pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį ieškovė turėjo, pateikus apeliaciją Apeliacinei tarybai, pateikti konkrečias pastabas dėl kiekvieno iš minėtų ankstesnių prekių ženklų, jeigu tai galima buvo pagrįsti. Taigi, ieškovė negalėjo pagrįstai teigti, kad neturėjo galimybės numatyti, jog, atlikdama galimybės supainioti analizę, Apeliacinė taryba remsis visais ankstesniais prekių ženklais (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 60 punkte minėto Sprendimo *BELLRAM*, EU:T:2013:11, 28 punktą).
- 62 Iš to, kas nurodyta šio sprendimo 60 ir 61 punktuose, matyti, kad Apeliacinė taryba nepažeidė ieškovės teisės būti išklaustyta, nors aiškiai ir nepaprašė jos pateikti pastabų dėl ankstesnių prekių ženklų, kurie neapėmė Bendrijos prekių ženklo.
- 63 Iš to matyti, kad tiek, kiek šiame ieškinyje pagrįdė ieškovė ginčija šio sprendimo 61 punkte minimą Apeliacinės tarybos teisę, šis ieškinyje pagrindas nepagrįstas ir jį reikia atmesti.
- 64 Antra, ieškovė Apeliacinę tarybą kaltina tuo, kad pastaroji tariamai pažeidė jos teisę būti išklaustyta dėl klausimo, susijusio su tariamai dėl naudojimo sustiprėjusiu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu.
- 65 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad šis kaltinimas nereikšmingas, nes net darant prielaidą *quod non*, kad Apeliacinė taryba privalėjo iš anksto informuoti ieškovę apie jos teisę pateikti pastabų, skundžiamas sprendimas bet kuriuo atveju dėl šios klaidos negali būti panaikintas, nes iš sprendimo dėl apeliacinio skundo 50 punkto matyti, kad tuo atveju, kai žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs, klausimas dėl ankstesnių prekių ženklų skiriamąjo požymio, kuris sustiprėjo dėl naudojimo, neturi reikšmės.
- 66 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad antrasis ieškinyje pagrindas turi būti atmestas.

Dėl ieškinyje ketvirtojo pagrindo: Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pirmo sakinio pažeidimo

- 67 Ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad ši pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pirmą sakinį, nes ginčijamą sprendimą motyvavo „trumpai“, atsižvelgusi į ankstesnius prekių ženklus, kurie neapėmė Bendrijos prekių ženklo.
- 68 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pirmą sakinį VRDT sprendimuose turi būti nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Pagal teismo praktiką ši pareiga yra tokios pačios apimties, kaip numatyta SESV 296 straipsnyje, ir ja siekiama, pirma, leisti

suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimą pagrindžiančias priežastis siekiant apginti savo teises ir, antra, suteikti Sąjungos teismui galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę [2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-96/11 P, EU:C:2012:537, 86 punktą ir 2014 m. liepos 15 d., Sprendimo *Łaszkiwicz / VRDT – Cables y Eslingas (PROTEKT)*, T-18/13, EU:T:2014:666, 71 punktą].

- 69 Tačiau negalima reikalauti, kad apeliacinės tarybos pateiktų išsamų atsakymą į kiekvieną procedūros šalių nurodytą argumentą. Taigi, motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jais remdamiesi suinteresuotieji asmenys gali suprasti priežastis, dėl kurių Apeliacinė taryba priėmė sprendimą, o kompetentingas teismas – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti savo kontrolę [2004 m. spalio 21 d. Sprendimo *KWS Saat / VRDT*, C-447/02 P, Rink., EU:C:2004:649, 65 punktą; 2009 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Alber / VRDT (Rankena)*, T-391/07, EU:T:2009:336, 74 punktą ir šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *PROTEKT*, EU:T:2014:666, 72 punktą].
- 70 Be to, reikia pabrėžti, kad Apeliacinė taryba neprivalo pareikšti nuomonės dėl visų šalių pateiktų argumentų. Sprendimo struktūroje jai pakanka išdėstyti esminę reikšmę turinčias faktines aplinkybes ir teisinius argumentus (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau / Komisija*, C-404/04 P, EU:C:2007:6, 30 punktą). Tai reiškia, jog tai, kad Apeliacinė taryba nepakartojo visų šalies argumentų ir neatsakė į kiekvieną iš jų, neleidžia daryti išvados, kad Apeliacinė taryba atsisakė į juos atsižvelgti [2010 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Tresplain Investments / VRDT – Hoo Hing (Golden Elephant Brand)*, T-303/08, Rink., EU:T:2010:505, 46 punktą ir šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *PROTEKT*, EU:T:2014:666, 73 punktą].
- 71 Šiuo klausimu iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Apeliacinė taryba pakankamai motyvavo atsižvelgimą į visus ankstesnius prekių ženklus, kai nagrinėjo galimybę supainioti.
- 72 Ginčijamo sprendimo 16 punkte nurodyta, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į visus ankstesnius prekių ženklus, kaip tai matyti iš sakinio dalies „kaip ankstesni prekių ženklai“. Šio sprendimo 31 ir 45 punktuose Apeliacinė taryba paminėjo visus ankstesnius prekių ženklus, „būtent „WeserGold“, „Wesergold“ ir WESERGOLD“. Galiausiai, ginčijamo sprendimo 32 punkte priminusi Bendrojo Teismo praktiką žodinių prekių ženklų srityje, pagal kurią jokios reikšmės neturi skirtumai, kuriuos sudaro įprastu šriftu, be specifinio grafinio elemento parašyti raidžių ar žodžių junginiai, Apeliacinė taryba tinkamai motyvavo savo sprendimą, kuriame nurodė, kad atsižvelgė į visus ankstesnius prekių ženklus.
- 73 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą ir atitinkamai visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 74 Šio sprendimo 21 punkte minėtame sprendime dėl apeliacinio skundo Teisingumo Teismas atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą. Taigi pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 219 straipsnį šiame sprendime Bendrasis Teismas turi nuspręsti dėl visų bylinėjimosi išlaidų, patirtų nagrinėjant atskiras bylas.
- 75 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas, kurias VRDT ir įstojusi į bylą šalis, reikalavusios jas priteisti, patyrė Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. ***riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG* padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui (VRDT) ir *Lidl Stiftung & Co. KG* bylinėjimosi išlaidos, kurias šios patyrė nagrinėjant bylas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2015 m. lapkričio 24 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.